

שיר זה שרן ילדי אלי"ך - בחן ובמרץ רב - במסיבת הסיום בלונה-פארק
 וכל הנכחים התרגשו.

כשנגמרת השנה וכבר נמאס
 מחכים לנסיעה ממש ממש כמו פרס.
 עולים לאוטובוס
 עם כל התרמילים
 יודעים שנעשה כאן יחד רק חיים.

פזמון: חופש חופש חופש הגדול
 בוא איתנו לקיבוץ שבצפון
 כשאתה עצוב כל-כך
 את כפר הנשיא אל תשכח
 קח תרמיל ובוא איתנו לגליל.

הבריכה, הטיולים, התוכנית
 כל יום מחכות לנו רק חוויות טובות.
 הנלכים למשפחות -
 סרטים והפתעות.
 כזה שבוע אם אפשר רק עוד ועוד.

חופש חופש...

הרבה הרבה תודה על הפינוק
 החום, האהבה, האחריות, המסירות
 רוצים להישאר
 שעוד לא ייגמר
 אבל צריך להגיד שלום ולהתראות.
 חופש חופש...

מזל טוב... מזל טוב

י מ ל - ה ו ל ד ת
*****

6.8. דוד דבולט
יוחי וולפין
מלי עמית

7.8. אודליה פרחי (נכדת משפ' וטרמן)

9.8. ג'ו ריפקינד
ענבל פרלסון

10.8. קרול שרק
נחמן כץ

11.8. שילה בן-יהודה
שרון בן-יהודה-סוקל
מיכל אנגלסברג

12.8. נתן בן-אבי
קולין פרימוסט
אד טלברג
תמר ויינטראוב

י מ ל - נ י ש ו א י ל
*****

6.8. מרב וגידל איתם

7.8. ציבי ואידו סלע

8.8. רינה וג'וני טנא

10.8. בטי ויצחק עדר

אילנה ורפי פרנק

11.8. צביה וקריג ברודי

תודה לכל בית כפר הנשא

- לכל מי שעזר, תמך, התעניין ושאל בשבועות האחרונים

- לכל אופי העוגות הנהדרות

- ולכל נותני המתנות -

אין בפינו מספיק תודות על ההרגשה הנפלאה שנתתם לנו -

רפי, אילנה ושקד

ברוכים הבאים!

* בלמים אלה חוזרים אלינו דליה בוסקילה
וילדיה - אלון ושני. רוי יחזור בעוד כחודש.
אנו מאחלים להם קליטה מחודשת מוצלחת.

* השבוע מגיעים אלינו עירית רום-סלע
(חברתו של ריצ'ארד איסטון) ושני ילדיה -
אמיר (בן 8) ויובל (בן 12) מקיבוץ מצר.
לעירית ובניה - קליטה פורה ונעימה מכולנו.

ו. קליטה

מה נשמע?

משום מה הימים בקיץ עוברים הרבה יותר מהר מאשר בחורף - עובדה: כבר עברנו מחצית החופש הגדול! יש אורחים, מחנות, קונצרטים, אסיפות - ואירוע רודף אירוע.

* ביקרו אצלנו, למשל, 17 אמריקאים (ביניהם גם הולנדים), שהם מתנדבים לצה"ל למספר שבועות, ועוסקים בעבודות שונות במחנה מסויים בק"ש. הם הגיעו אלינו דרך קרוב משפחה של הנרי ש., שמדריך אותם בארץ, וכך למדו גם להכיר קיבוץ.

* ילדי אלי"ן יצאו ועוד באותו היום הוצף המשק ב-60 ילדים מראש פנה, חברים בנוער העובד, גילאי כיתות ד'-ו'. מטרת הביקור - ללמוד על הקיבוץ וליצור קשר חברתי עם יל-דינו. עכשיו מחכים הם לביקור גומלין.

* עדנה ק., המטפלת במסירות באורחי המלונן בשעת ארוחת הבוקר, סיפרה להם בין היתר על מרק וציוריו. הלכו, ראו - וקנו! מרקי מספר, שמכר בסכום שלמעלה מ-3,000 ש"ח - ועוד הוזמן לבית-האורחים בירושלים, להציג את תמונותיו לפני חבריהם. בהזדמנות זו מרקי מבקש שוב מהחברים להיכנס לסטודיו שלו בזמן שמטיילים עם אורחים לפארק. הוא ממש נדהם ודי כועס, כאשר הוא רואה זרם בלתי פוסק של אנשים בדרך לפארק עוברים את הצריף, כאילו הוא לא קיים. הסטודיו מלא ציורים שבוודאי כדאי לראות - ואולי גם לרכוש! צריך רק להרים טלפון אליו וכבר תיפתחנה הדלתות.

* אמרנו שלום למשפחת ואלך, שנסעה השבוע לדרום-אפריקה לשנת חופש.

* נפרדנו ממשפחת רובינסון, שעזבה אותנו למען שליחות בארה"ב - איחולי הצלחה לכולם, כולם יחסרו לנו - ולהתראות!

* אך גם חוזרים. ברוכים הבאים - דליה והבנים - רוי יצטרף בעוד חודש.

* ברוכים החוזרים - בתיה, ברוס וסמדר, ששלחו את הבנים כ"מקדמה". איחולי קליטה מחודשת מוצלחת לשתי המשפחות.

* עוד לא גמרנו. אנדרו ושלי איסטון + דניאל ולי מגיעים השבוע ל"ביקור מולדת", בדיוק בזמן לבר-מצווה כפולה בגמלא.

* אם כבר מדברים על משפחת איסטון - רוצים אנו לברך את בואה של עירית, חברתו של ריצ'ארד, עם בניה יובל ואמיר.

* מי המוסיקה בגליל העליון עברו בנעימים ובהתרגשות לכל אלה שהספיקו לבקר ולשמע - ובוודאי החליטו להזדרז ולהזמין כרטיסים שוב בשנה הבאה.

* המלצה למבקרים בירושלים בימי החופש: יש מוזיאון חדש במגדל דוד, המוקדש כולו ל-3000 שנות היסטוריה של העיר, בעיצוב ותכנון דומה לזה של בית התפוצות. כל יום בשעה 11.00 מתקיים סיור מודרך באנגלית, וב-12.00 בעברית. חוויה ממש! תזכורת לוותיקים - קחו איתכם את כרטיס הגימלאי שלכם, אפשר לחסוך אי-אלה שקלים בעזרתו במוזיאון, בקונצרט וכו'.

* תאריך הראשון (או השלישי) בספטמבר 1939 אומר לכם משהו? עברו 50 שנה - כן חמישים - לפרוץ מלחמת העולם השנייה. אנו מתכננים ערב לציון יום זה ביום שישי, 1.9.89. כל מי שברשותו קטעי עיתונות, סמלים, מדים, תצלומים, אותות מלחמה ו/או תקליטים עם שירי התקופה, מתבקש להתקשר עם אלזה או עם ג'ק גולן.

* ושוב סימן לימים החולפים. הוציאו היום (יום ג') לוחות שנה חדשים לקראת החגים והם נחטפו כמו לחמניות טריות ממדפי המרכולית.

שבת שלום

ושנישאר כולנו בריאים - אל ז ה

מה היה שמו של הנהג -

יחיעם מיראון או שמא יראון מיחיעם?*

א ל פ ה ?

המועצה הרעיונית של התק"ם התקימה בקיבוצו של שבי, בארי, שעשה הכול כדי להנעים עלינו את האירות. אין לדעת כמה שעות תורנות השקיעו החברים, אך התוצאות היו מרשימות.

ל ש ס מ ה ?

היום ברור לכול שהתנועה - כקיבוצים עצמם - נמצאת במשבר ערכי וכלכלי ורבות הרוחות המנשבות הדורשות שינוי.

רעיונות חדשניים כתמורה לתרומה, מרכזי רווח, יותר אוטונומיה לפרט, קהילה ולא דווקא קיבוץ - מתגלגלים במדרכות ומחייבים בדיקה של ערכי היסוד; מציאת משמעות חדשה, לאחר שרבות מהמטרות ההיסטוריות של הקיבוץ עבר זמנן; ובדיקת הקשר בין הקיבוצים והתנועה.

שינויים מונחים מלמעלה? ואולי ניסויים חדשניים וספונטניים מהקיבוצים עצמם? מצפן תנועתי כלשהו או "קיבוץ הישר בעיניו יעשה"? את המועצה הרעיונית כינסו על-מנת לבדוק, אם יש צורך וטעם בקיום ועידה,

שתבדוק נושאים אלה.

א י ד ?

בתנועה ריכזו את היוזמות השונות לכירורים וחידושים מהקיבוצים, הוסיפו מחקר והצעות של קבוצות-עבודה ופירסמו חוברת עבודה לדיון בקיבוצים. ביקשו לשלוח נציגים מכל הקיבוצים, ובעיקר חברים צעירים.

הדיונים התקיימו בעיקר בחוגים ועסקו במרבית השאלות שאנו בכפר הנשיא דיברנו עליהן במרתון, שהתקיים בשנה שעברה, בתוספת שאלת הקשר הרצוי בין הקיבוצים לתנועה. מה הו ח ל ט ?

ראשית, הוחלט לקיים באביב הקרוב ועידה שתיקרא "דרכו של קיבוץ". המועצה קוראת לקיבוצים לערוך דיונים פנימיים, ע"מ שההצעות שיועלו בוועידה ישקפו נאמנה את הלך-הרוחות בחצר הקיבוץ.

הצעתו של דודיק רוטנברג (מבית אורן) לא לקיים ועידה ולתת אוטונומיה לכל קיבוץ לערוך שינויים כרצונו, תוך שמירה על שותפות בסיסית, לא התקבלה.

(המשך בע' 5)

(מה היה שמו של הנהג - המשך)

ה פ י צ ו ן

בשעת הסיכום וההצבעות סערו הרוחות, כשגילינו שהדף הראשון של הצעות-ההחלטה הוא למעשה דף פוליטי בנושאי האינתיפאדה, רמתו המוסרית של צה"ל, האבטלה וכו'. הדוברים הנדהמים (מכיוון שלא קוימו כל דיו-נים בנושאים אלה), ציינו שזו דוגמא אופיינית לנתק הקיים בין מנהיגות התנועה לבין חברי הקיבוצים. גם מי שעקרונית הסכים לנאמר בדף התקשה להצביע בעד סיכום לדיון שכלל לא התקיים. סערת רוחות מעודדת, לדעתנו, ומצביעה על הרצון של החברים לנער את המוסדות שלמעלה.

ה א מ כ ד א י ל ט ר ו ח ו ל ה ש ת ת פ ב מ ו ע צ ה / ו ע י ד ה ?
מומלץ מכל הלב!

מעניין, מעודד ומרתק לשמוע מגוון דעות מקיבוצים שונים, בכל הנושאים המטרי-דים גם אותנו.

נשלחנו כנציגי הצעירים, אך נראה לנו שאיננו "מידגם מייצג". אנו קוראים לצעירים (בני 35 ומטה!) לצאת ולהשתתף בוועידה!

רחל וצילה

* צדקתם. שם הנהג שהסיע אותנו לבארי היה יחיעם מקיבוץ יראון.

פִּינֹת הַסֵּרֵט הַשָּׁבִועִי

שם הסרט: פלמינגו קיד FLAMINGO KID

בימוי: ג'רי מרשל

משחק: מאט דילון, ריצ'רד קארנה

עלילת הסרט מתרחשת בקיץ 1963. ג'פרי וויליס (מאט דילון), בנו של שרברב מברוק-לין, שהוא כמובן איש ישר-דרך המרוויח בעמל את משכורתו - מגיע במקרה למועדון "פלמינגו" בקוני-אילנד, שהוא מקום בילוי ונופש לבני עשירים. ג'פרי מתחיל להצליח במועדון ולעלות למעלה - בהתחלה כנער-חנייה ואחר-כך כנער בילתנים, פרשת אהבים עם נערה עשירה, וכל זה בעידודו של סוחר מכוניות עשיר.

הוא עוזב את הבית ואת הלימודים והולך לעשות כסף קל. בקיצור, סרט על החלום האמריקני ועל הרצון לטפס למעלה, להפוך למיליונר בין-לילה, ועוד דברים שקורים רק שם בארץ שבה הדולרים ירוקים תמיד. הסרט מטובל בהרבה מוסיקה של התקופה, וזה די מובן בהתחשב בעובדה שהבמאי, ג'רי מרשל, עשה גם את "ימים מאושרים" עם פונז' האגדי. מאט דילון הוא כוכב עולה בעולם הקולנוע האמריקאי ומאחוריו כבר הרבה סרטים.

סרט לקיץ. לא כבד מדי ולא ארוך מדי ועל הדשא.

בשבוע הבא: "זרוק אותה מהרכבת".

1. (וופרטל) סרטים

רסיסי דברים והמועצה בבארי

לא קל לסכם את הרעיונות, ההשלכות והאירועים של מועצה רעיונית זו, שדנה בדרכו של קיבוץ.

וכל בינתיים להביא קטעי נאומים ואמירות, שהאוזן קלטה והיד הספיקה לרשום, וסליחה עם הקוראים על שלפעמים אין שמות ולרוב אין שמות משפחה העומדים מאחורי המילים, ואולי הציטוט לא מדויק.

חבר מבארי: המשבר הוא הסיכוי הנצחי של הקיבוץ לאושר. אז בואו, לא נפספס את המשבר.
חבר מגניגר: הכול פתוח לדיון ולשינויים: הערכים, העקרונות, המבנים, המוסדות והת-קבוצים.

פני (מחניים): אני עדיין מאמינה שהמאבק על עתיד הקיבוץ לא אבוד.

מזכיר השוה"צ: השאלה היא, אם הקיבוץ הוא שדה התרסקות או שדה המראה לאדם? - ערכים אינם גבולות או קווים ירוקים, ערכים הם מצפן וכיוון.

יאיר קארו (גבע): פעם, כשהיה צ'רצ'יל בגילופין, נקרה לביתה של לידי אשטון. אמרה לו הלידי: "צ'רצ'יל, אתה שיכור". ענה לה צ'רצ'יל: "ואת מכוערת וההבדל בינינו שמחר אני אהיה פיכח ואת תישאר מכוערת."
הנמשל לגבינו: האם אנחנו שיכורים שיתפכחו או שנישאר מכוערים תמיד. (ומה שאמר הנ"ל לגבי תפקיד המזכיר בגבע לא אצטט ממורא המדור לשוויון המינים).

משה (כ. גלעדי): אנחנו טוחנים מים. התנועה הקיבוצית חולה במחלה ממארת. עד שלא נעלה על סוג המחלה, לא נדע איזו תרופה לתת לה.

חברה (במליאה): מערכת ההגברה פה כה טובה, עד כי ניתן ללכת לעשות פיפי ולא להפסיד אף מילה מהנאמר.

מנחה חבורת הזמר של בארי: יש לנו מנחה מוסיקלית וגם מעמידה. שאלה בקהל: מה היא מעמידה?

תמר שלווי (מזכירת בארי): לפני כמה שנים עברנו משבר כלכלי בבארי ולאחר מספר פעולות שנקטנו, היום אנחנו עם הראש מעל פני המים.
הערה בקהל: מעניין מה גובה פני המים.

יעקב צור: הסטטוס-קוו של 20 שנים התנפץ בין האבנים והבקבוקים. אנחנו לומדים את החולשה שבכוח, והפלשתינאים משתמשים בכוח שבחולשה.

עדנה סולודר: מה אנחנו אומרים לבנינו בקשר לבעיה הערבית? הערה בקהל: נו, מה אנחנו אומרים?

אמנון (פלמ"ח-צובה): שמרום גולן תישם את דברי יהודה הראל ונראה איך זה פועל. אולי משם תצא תורה?
- החולשה שלנו באה מתוכנו. ניסינו לקנות שלום-בית באמצעים כלכליים שלא היו לנו.

עמיר (גבעת ברנר): יש קבוצה מאוד קטנה, המנהלת את העניינים בקיבוץ, שלא טורחת לעדכן את החבר. אין פרסום של ביצוע עבודה מול תוכנית. אין פרסום חודשי של הוצאות קיום. צריך להגיע למצב שכל חבר יהיה מעודכן ותהיה לו אפשרות להשפיע.

רם (בית קשת): עלינו לשמור על הקהילה ולא על הקיבוץ.

דורון ("תמוז"), קיבוץ עירוני בבית שמש) - ערך העבודה דוחף אותי מהמיטה. צריך עבודה מעניינת כדי שתמשוך אותי מהמיטה.
- כשרוצים לשוט מול הזרם, אי-אפשר לצוף על הגב.

ימי הג'אז בכפר הנשיא

הנעלה רעיון לקיים 4 ימי ג'אז (במתכונת כפר בלוס) בין ה-18 ל-21 באוקטובר 89' (החלק השני של חג הסוכות).

פנו לשני קיבוצים בעניין אירוח מיבצע זה - קיבוץ גדות וכפר הנשיא. אירוע זה הוא בחסות המועצה האזורית, השידורים ע"י גלי צה"ל והעיתונות דרך "ידיעות אחרונות". תוכנית הקונצרטים, השתתפות הנגנים, והחזרות הם בחסות ובשילוב בית-ספר "רמון", (שבו מכהן בנו יהודה עדר). הגברת הקול - באחריות המועצה האזורית.

מה זאת אומרת לגבי כפר הנשיא?

1. השכרת האולם ל-4 לילות, כולל חזרות באולם ובשלושה מקומות אחרים.
2. סדרנים לבדיקת כרטיסים בכניסות לאולם.
3. אירוח לשבוע ימים - 3 ימי חזרות ו-4 ימי קונצרטים - בחדרים הכפריים שלנו של כ-40 איש (נגנים, סטודנטים לנגינה ועיתונאים), כולל ארוחות בוקר, צוהריים וערב ואולי ארוחה קלה נוספת אחרי הקונצרט.
4. מוקדים למכירת כריכים, קפה, תה, משקאות קרים במשך 4 ימי הג'אז.
5. לאחר כל קונצרט יתקיים Jam Session באולם, שתייה וכריכים במועדון. אירוע זה יכול להימשך עד השעות הקטנות של הלילה.

ביקרנו בכפר בלוס, כדי לעמוד מקרוב על בעיות ההתארגנות ולקבל רושם כללי על המאמצים שיש להשקיע. הרושם שקיבלנו הוא שאירוח מעין זה כל הקיבוץ מגוייס בצורה זו או אחרת - בסדרנות, בהכנת כריכים למכירות למיניהן, בנקיון מתמיד, בטיפול בנגנים ובעיתונאים ובסבר פנים יפות שנדרש מהקיבוץ. יש לציין שימי הג'אז יתקיימו 4 ימים ולא 8, כמו "ימי המוזיקה".

באיזה תנאים יש לקבל את אירוח ימי הג'אז אצלנו?

1. חישוב מדוייק של עלויות המיבצע וביטחון שתהיה לנו הכנסה בשל האירוח בחדרים ובשל המזון שיוגש בחדר-האוכל ובמכירת הכריכים והמשקאות הקלים.
2. שהאולם יקבל אישור בטחוני של מכבי-האש והמשטרה. בלי אישורים אלה אין לנו אפשרות לנצל את האולם מבחינה מסחרית.
3. שהמזכירות תמליץ והאסיפה תאשר. זהו ככלות הכול מיבצע אכסוני אדיר, שמצריך את התגייסותו של הקיבוץ כולו.
4. שענף האקונומיה והמטבח יסכימו להיערך למיבצע זה, כמובן עם עזרה מתאימה.

יתרונות לכפר הנשיא

מלבד רווח קטן, שאין אנו יכולים לאמוד את גודלו:

- (1) תחילת מסורת בגליל של פסטיבל ייחודי, שיצבור תאוצה (כפר בלוס).
  - (2) פרסומת לקיבוץ ובעיקר לענף התיירות בכפר הנשיא.
  - (3) התרוממות-רוח - מפגש עם אנשים מעניינים (יציאה מהיום-יום). יהודה עדר טוען, שהבאים לשמוע ג'אז הם אוכלוסיה מעניינת ביותר.
- בסיכום, אין עוד שום הצעה קונקרטית של מי יארח פסטיבל זה - כפר הנשיא או גדות. אנו נמצאים בשלבים של הגשת הצעות בלבד, אך חשוב שחברים יידעו שיש אי-אלה גישושים ושם המועצה האזורית תבחר בנו - עלינו להחליט לחיוב או לשלילה.

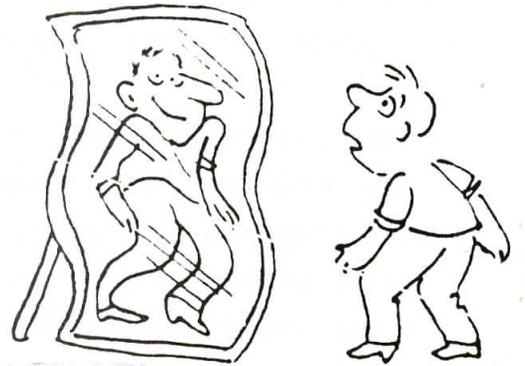
צוות ההכנה

קרול ב., אמיר נ., ג'אקי עמר,
אלק ק., ישראל א.

(רסיסי דברים - המשך)

בילו (יטבתה): לפני 30 שנה התרחש מאבק אדיר בין הציננות והמדבר. אם הציננות לא הובסה בקרב זה, זה בזכותו של היחד.
- עלינו עכשיו לכופף את האידיאולוגיה או להיאבק על דמות האדם בקיבוץ.
אני מעדיף את האפשרות השנייה.

חבר תק"ם: האם מועצה זו תהיה מעמד הר סיני? לא, אך הסגידה לעגל הזהב תימשך!
ג'וני הירן (מעגן מיכאל): המשבר הוא עמוק ואמיתי וסימני הניווט הם רציניים ביותר. למרות זאת, לדעתי, המהפכה היהודית רק התחילה והקיבוץ הוא חלק ממהפכה זו. מכוח החולשה היהודית קם הקיבוץ והחולשה היהודית לא נגמרה.
- הקיבוץ, בהווייתו ההתיישבותית, מחזיק את הפוטנציה לשלום (מעצם מיקומו בגבולות ובפיזור בארץ).
- הקיבוץ, מכוח הווייתו, יכול להוביל שליחות היסטורית בנושא הבעייה של הוויכוח בין דתי לחילוני.
- אני מחפש פריצת דרך בין השיתוף לריבונות, שחופפת את תפישת הדור שנולד לתקופה זו.
- חיפוש הפרנסה הוא סיפור של המשך מעשה התיישבותי שמתאים לרוח התקופה.
- מעגן מיכאל צריכה להתפתח לקרייה קיבוצית של 3000 איש. זו המשמעות של התיישבות במרכז הארץ בין חיפה לתל-אביב.
- ציטוט: "לא עליך המלאכה לגמור ואין אתה בן-חורין להיבטל ממנה."

חבר בתק"ם: "נסיון חיים" הוא מסרק, שהטבע מספק לבעלי קרחות.
אריק (כ. הנשיא): הדבר הנפלא ביותר בשבילי בקיבוץ הוא להיות סבא. עדיין לא ניסיתי להיות סבתא וחושבני שלא אנסה.

שמעון פרס: המהפכה הגדולה לא היתה בלנינגרד או במבצר הבסטיליה, אלא בחצר כנרת.
כץ-עוז: הקיבוץ עצמו והתנועה הם כלי לממש רעיון ומטרה. גם בקיבוץ, גם במפלגה וגם בהסתדרות מעלים את הכלים לערך עליון ואז הם נהרסים, כי לא רוצים לשנותם. גם קופת-חולים היא כלי בלבד.
- יש לעשות מועצה של התנועה המורכבת מאנשים עד גיל 30. את השינוי יעשו אנשים צעירים.

הערה בקהל: אפשר לקיים אותה בלוס-אנג'לס.

יובל - חטיבון (אשדות-יעקב אחוד): אני בא בדרישה לקיבוצים להוציא לנוער את הכפית מן הפה. הנוער תמיד קם כשאין לו.
- עם כל הכבוד, המועצה החינוכית יותר חשובה מהמועצה הזאת. הנוער למעשה הוא עתיד הקיבוץ.

אילן (תמוז): התנועה הקיבוצית בעתיד תהיה מורכבת ממגוון של כל מיני צורות חיים קיבוציות. הבה נוביל חברה שיתופית, המעודדת רב-שונות בין אנשים ורב-שונות בין קיבוצים.

אורי (אורטל): היה ניסיון לחלק את משתפלי המועצה לשתי קבוצות: הנאמנים לקיבוץ והכופרים בערכיו. האנשים שיושבים פה רוצים בשינויים והתחדשות ורוצים קיבוץ. הם יכלו להיות בעיר. אני נאמן לקיבוץ לא פחות מנביאי הזעם, הטוענים שאנו נהרוס את הקיבוץ.
- ערב השירה בציבור היה נחמד, אך מדוע שרו רק שירים מלפני 40 שנה (גדונ'י בודלונ'י-לונ'י)? ערב השירה משקף את התנועה, התקועה במכנים של לפני 40 שנה.

מוקל צור (בעקבות האירוח הנפלא):
אנו מודים לקיבוץ בארי על הטעות האופטית של המזון, המשקה, האומנות, השירה והרגשת הביטחון. טעות אופטית לא כי זה בארי, כי זה לא אנחנו.

הביאו לדפוס: צילה בן-רשף
ורחל גינת

דודו, הפעם הגזמת!

יש בנודאי בסיס רעיוני וערכי לעמדותיך, אבל כמי שעוקב אחרי מסריך זה זמן רב, אין לי מנוס מן המסקנה הכואבת שלפחות חלק מדבריך מכוונים רק לטיפוח תדמית של נביא זעם ומטיף בשער. מטרתך להתפרסם היא כנראה כה חשובה לך, שאתה מוכן גם לעיוו-תים נוראים ולהגזמות שהדעת אינה סובלת.

מי שמך לדבר בשם הקורבנות? רבים מאיתנו איבדו את יקיריהם בשואה. סכתי, בניה ובנותיה וכל ילדיהם היו חפים מפשע, אוהבי חיים ושוחרי שלום, והם עלו בלהבות. ובכל זאת אין בלבי שינאה ואינני מוצא בתוכי שמץ של פאטליזם. כמוני רוב חבריי פתוחים לכל אדם ורוצים רק את טובתו.

אילו היית איתנו אז, היית מבין ש"הוויטאליות העצומה", שהביאה את הקמת המדינה, הייתה המודעות שאנו מגשימים צדק היסטורי, שהעולם מתקן סוף סוף פשע איום שהוא המיט על עמנו, כאשר התיר למכונת מלחמה אדירה להשמידנו, בסיועם הפעיל של חלק מעמי אירופה. היום השינאה שוב מקיפה אותנו, בונה מחדש מכונת מלחמה אימתנית ומאחוריה מאות מיליונים צמאי דם. השינאה הזאת היא האויב האמיתי. האינתיפאדה היא התקוממות נגד האויב הלא נכון, והבעיה היא איך להביא את הפלשתינאים להכיר בכך, ולראות בנו לא אויב אלא בן-ברית. עדיין אין סימן לתנועת שלום פלשתינאית, ובינתיים הפלשתינאים פוגעים בעיקר בעצמם.

נכון, יש גם בינינו קיצוניים, קנאים אלימים ופושעים ואותם יש להוקיע ולהעניש בכל דרך, שמדינה מתוקנת יכולה לנקוט. אבל רוב העם שלנו, ובוודאי הקוראים שלך, מאמינים בפתיחות, בקידמה, בהומניות ובציונות ש"דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום". אולי לא הצלחנו בכלכלה, אבל הערכים שלנו לא השתנו ואם אתה רואה פאשיסט בכל אחד מאיתנו, צריך להטיל ספק גדול בכושר הראייה שלך.

ההקבלה שאתה עושה בין השואה ו"מה שאנחנו עושים להם בשטחים" היא עלבון ועיוות. בסיכומי של דבר, אינני יודע מה מסוכן לנו יותר: שינאת העולם הערבי, השינאה של הקנאים היהודים או השינאה העצמית, שאתה מטפח בשקידה על-ידי הכללות חסרות שחר.

יצחק גולן

מתיבת הדואר

השבוע קיבלנו פתק מדוד פרנקלין בזו הלשון:

לבית כפר הנשיא!

תודה רבה לכולם שטיפלו ועודדו בתקופה האחרונה. אין מילים, ולכן אין מילים!

ד"ש חמה - דוד פרנקלין

לפתק היה מצורף קטע ממקומון העיר יורק, שבו מדובר על וירוס ההפטיטיס, שפרץ בבתי-הספר ועל דברי ד"ר פרנקלין, מרשות הבריאות העירונית. "אותו הדבר - מקום שונה", מעיר דוד.

איפה הבית?

יום ראשון - היום האחרון של קייטנת אלי"ן. האווירה שקטה. לא משתובבים במדרכות. לא מצעירים.

"למה אי-אפשר להישאר עוד שבוע?" שואלים. "אולי המדריכים יסעו לירושלים ואנחנו נישאר פה", מציע מישהו.

"אבא מארח" בא להיפרד. גם ילדים באים לראות, עם "ילדי אלי"ן" עדיין כאן. זאת הפעם השביעית שאנחנו נאלצים להיפרד ובקבוצה זו יש ילדים שזאת להם הקייטנה הרביעית אצלנו.

ישראל, זה עם הראש הגדול, עם לבגזהב שידו בכול, נתן ביטוי מוחשי להרגשת הבית ביום הראשון של הקייטנה. הוא צייר ציור של ילד מחייך וילד עצוב. המחייך "בא הביתה", העצוב - "נוסע". וכששואלים אותו איפה הבית של הילד, הוא אומר מיד "בכפר הנשיא". "ומי המשפחה שלו?" - "דוט וסימון". ובמובן מסויים הוא צודק. לילד בלי משפחה תומכת אנחנו "הבית" - ואם זה רק לשבוע במשך השנה - יותר טוב מלא-כלום...

אחת הקטנות, חיה, שזאת לה שנה ראשונה כאן ("כי לפני שנה הייתי בחדר גבס ולא יכולתי לבוא"), לא רצתה כל-כך להבין. דורית באה להיפרד ממנה, כשכבר ישבו באוטובוס, ואחרי שהיא כבר נתנה חיבוק ונשיקה, היא שאלה: "אז מתי תבואי לקחת אותי היום?"

אלי, שכבר מיטיב להבין, כעס. כששאלתי אותו ממה הוא נהנה במיוחד השבוע, הוא ענה: "כלום לא אהבתי!" ואחר-כך הוסיף: "זה היום הראשון של הקייטנה, לא האחרון." גפנית פשוט יושבת ליד שבי, בולעת אותו בעיניה הגדולות השחורות ומלטפת לו את הזרוע.

אפילו אליעזר, שלא יודע לדבר, מבקש חיבוק.

כמה הם צמאים לחום, לקצת פינוק אישי, שעם כל הרצון הטוב הצוות המסור לא יכול לתת להם במחלקה בבית-החולים.

והחברה שלנו, יש להגיד, נענית ברצון (עם קצת דחיפה...). תמיד מפליא אותי, עד כמה מתהדקים היחסים בין אורחים ומארחים בשבוע קצר זה. יש משהו בפגיעות של ילדים אלה, המשולבת ברצון העז לעשות, לנסות, לשמוח, שנכנס ישר ללב.

"אין ביניהם אף ילד שמבחינה רפואית לא היה יכול לחיות בבית עם משפחתו, לפחות חלקית", אומרת מלירה, האחות הראשית, שגם לה זו כבר שנה שישית אצלנו.

לא מעט דמעות נראות ברזחבה בשעת הפרידה.

מנאל, הילדה היחידה מבנות ערב, עולה אחרונה לאוטובוס. "איפה מנאל? איפה מנאל?" שואלים אנשי הצוות.

"תגידו למדריכים שלא מוצאים אותה", היא אומרת, "היא הלכה לאיבוד בקיבוץ".

נפנוף אחרון - והאוטובוס נעלם בעיקול הדרך.

רוב הילדים כבר יודעים לכתוב עכשיו. היה זה נחמד, אילו יכולנו לשמור על קשר גם במשך השנה. הנה הכתובת - שלא יהיו תירוצים... ב"ת אלי"ן (מחלקה א')

רח' שמריהו לויין
קרית יובל, ירושלים 91090

א ג ה

צביעת דירות

ועדת החברה מודיעה

צביעת דירות: היות ואין כעת אפשרות לקנות צבע אפילו לצביעה עצמית, החליטה הוועדה להקפיא את כל הנושא, כולל הרשמת בקשות לצביעה, עד שיתברר מה מצב התקציב בשנה הבאה.

פנאל

לילה הארט

לעיתים קרובות יוצא לי לשחות שחיית בוקר. התגובה הרגילה מחברים: "מה, השתגעתי?" או "כמה בריכות?"

למען האמת (ותוכלו לשאול מספר חברות המופיעות אף הן בין השעות 5.00-6.00) חייבים להיות שם, כדי לטעום את היופי ואת קסם הזריחה על המים. מילים לא יתארו את החוויה.

בצורה דומה נגע בי לעומק המפגש הקצר עם מנאל, הילדה הערבית הישראלית היחידה בקבוצת אלז"ן. היא היתה יוצאת דופן בגלל גילה, בעיניי היתה מיין "פליט" מקבוצת הרגילה, אבל היא הצליחה לעבור את השבוע במיין כבוד עצמי טבעי.

הזדמן לי להכיר אותה בשעת "ציור ושעשוע" שאירגנתי ערב אחד לקבוצה כולה, כולל המדריכים. היתה התלהבות וחופשיות באותה הפעולה - אך הנערה האחת הזאת, בת ה-12½, ישבה לה סגורה. לא ציירה אפילו קו אחד. ניסיתי להפעילה, אבל לא החזירה אפילו חיוך.

למוחרת ראיתי אותה בבריכה, יושבת על המעקה, רגליה במים. התיישבתי על-ידה ושו-חחנו מעט. גיליתי שהיא כותבת שירים - בנושא ילדים נכים. אחרי הצוהריים הלכתי לכיתה, במטרה לצייר את דיוקנה. כל שאר הילדים ישנו את שנת הצוהריים וביילתי שעתיים וחצי עם הגברת הצעירה, יוצאת הדופן. הצטרפו אלינו 2-3 בנות משלנו ושווחחנו על נושאים רבים. ישבנו ושמענו את מנאל מתארת את משפחתה ואת חייה במוסד, ששם היא מבלה את רוב זמנה, מופרדת מן העולם החיצוני, כמו גברת מזרחית צ'פורדה". הזדהותה עם יהודים, ידיעותיה בהיסטוריה יהודית, בתנ"ך וכו' - כל אלה מהווים את הגורם הדומיננטי בחייה.

לפי נסיונה האישי, היהודים הם אלה שמעניקים אהבה וטיפול, יחד עם המתנדבים מכל ארצות אירופה. מהם גם למדה אנגלית לגמדי לא רע. גם איתנו הרגישה די ביטחון לדבר על מאוריה הכמוסים ומחשבותיה לגבי העתיד.

כשמכירים אישית, אפילו לזמן קצר, נמוג ונעלם הסטריאוטיפ של "הדמות הלא-ידועה בכיסא הגלגלים". (מסרתי לה את הפורטרט למוחרת בבוקר, כשעלו לאוטובוס שעמד להחזירם לירושלים.

"הלוואי שהאוטובוס יוצא בלעדי", אמרה ו"אני חוזרת בשנה הבאה". הרגשתי כמה נוח לה עם הבנות שלנו, שהן - כמוני - בילו איתה ולמדו להכיר אותה. לא יכולתי להיפרד ממנה - הייתי מוכרחה ללכת כדי להסתיר את רגשותי.

לאותם האנשים שסירבו לקבל אותה בגלל דעות קדומות אגיד: "הפסדתם הזדמנות חד-פעמית להכיר מישהו שונה מכס, ובכל זאת מגלה יותר מן המשותף ממה שהייתם חולמים."

הם הפסידו - אנחנו הרווחנו.

אחראי לציוד ההגברה

מכיוון שאני יוצא לשנת חופש, אד טלברג יהיה האחראי על ציוד ההגברה וכמובן, על ציוד התאורה. אי-לכך ובהתאם לזאת נא לפנות אליו. ואני שוב מזכיר לכם: נא להו-דיע שבועיים מראש לפני כל אירוע, כדי שיוכלו לארגן תורן.

איציק

(איציק - תצא, תיהנה, תבלה, תתגעגע - ותחזור אלינו. - המערכת)

נוכחים: אירית ב'ח, קרול ב, דודיק, ג'וליה, הנרי ש, שמואל, גדי, שרה, אתי א.
לני י.

נעדר: מקס מ.

א. דו"ח המועצה הרעיונית.

נמסר דו"ח על ידי יעל ש.

ב. סיכום שאלון פרט וכלל.

הסבר מפורט נמסר על ידי ג'ו ס. ניתן הסבר על ניתוח תוצאות השאלון.
מתוכננת ישיבה פתוחה על מנת להביא את התוצאות בפני כל החברה.
בישיבה הבאה של המזכירות יתקיים דיון בהשתתפות צוות פרט וכלל לדון על
המשך התהליך.

ג. בקשת דוד תלם להמשיך ללמוד בשנת תש"ן (יג') בבית הספר לקציני ים-עכו.

התקיים דיון מעמיק בנושא. סיום יג' שנים במסלול בו הוא התחיל,
יקנה לדוד תעודת טכנאי-יצור. במידה ויסיים עכשיו הוא לא יוכל לקבל
תעודת טכנאי, ויצטרך להתחיל את לימודיו מחדש.
דוד תלמיד מצטיין, ויש תמיכה מועדת נעורים וועדת בנים להמשיך למודיו.
עם זאת, יש צורך למצוא מקור למימון הלימודים - מכיון שלא הוקצב סכום
עבור שכר הלימוד זה בתקציב השנתי של ועדת בנים ו/או ו. השתלמות.
הוחלט לאשר עקרונית את הלימודים וליפות את כחה של מעין למצוא דרך להוריד
את העלות (מלגה, הנחה בשכר לימוד). שכר הלימוד לחדשים ספטמבר - ינואר
יכוסה על ידי התקציב של המזכירות לצרכים מיוחדים, ולגבי שנת 1990 לתקצב
את הלימודים בצורה רגילה.

ד. תכנית הבראה ל-4 שנים

ניתן הסבר קצר על ידי מרכז המשק לקראת הדיון שיתקיים באסיפה.

*****

*****

שעות הקטניות

ה'	א'	
→	→	סדר תחבורה
→	→	רכוז היות
→	→	קופת הית
→	→	מרכאות שיניים
→	17 ⁰⁰ - 19 ⁰⁰	חנות הטשה
→	17 ⁰⁰ - 18 ⁴⁵	מרכאות כשע' / ענפים / התי יעדים
→	→	חשמליה
→	17 ⁰⁰ - 18 ⁴⁵	חנות נעליים סנדלריה
→	→	הרינה
→	→	סניקר

מזכ"א

מזכ"א

מזכ"א

מזכ"א

מזכ"א

מ. 962

מ. 962

זאבדי חוץ

* מרכאות וכו' מצהר לנר
* מרכאות - השעות פתיחת האור

תורנות

רופאים DOCTOR	נurses NURSES	בדיקות TESTS	מזכיר KIZN
	10 ³⁰ - 12 ³⁰	07 ³⁰ - 08 ⁰⁰ לפי הזמנה בלבד	מזכיר
יום ראשון Sunday	10 ³⁰ - 12 ³⁰ 16 ⁰⁰ - 18 ⁰⁰	07 ³⁰ - 08 ⁰⁰	מזכיר
יום שני Monday	10 ³⁰ - 12 ³⁰ 13 ³⁰ - 15 ⁰⁰		מזכיר
יום שלישי Tuesday	10 ³⁰ - 12 ³⁰		מזכיר
יום רביעי Wednesday	07 ³⁰ - 09 ⁰⁰ 16 ⁰⁰ - 17 ⁰⁰	07 ³⁰ - 08 ⁰⁰ לפי הזמנה בלבד	מזכיר
יום חמישי Thursday	10 ⁰⁰ - 11 ⁰⁰		מזכיר
יום שישי Friday	09 ³⁰ - 10 ⁰⁰ Emergencies only!		מזכיר

962.8
962.8

NEWS OF THE WEEK

- * This week we said good-bye to two young families, Wallach and Robinson, the one to go to South Africa for a period, and the other on "Shlichut", to the States. We wish them well, and hope to see them back with us in the future.
- * Another 'Alyn' summer camp is over. This is the seventh (!) time we are hosting, such a group, and it is quite amazing how attached both sides get during one short week. Bless them, those children really are something.
- * One of the 'side benefits' of our "tourism project" is that Markey is selling his paintings, and he is also invited to Jerusalem to exhibit in the house of one of the guests. You are reminded that you, too, can bring your visitors to Markey's studio any time.
- * Batyah and Bruce Whitham are returning to us from sunny Eilat. Lovely to see them back, with the children.
- * We shall also have Andrew and Shelley back for a little while with the children. They will help the Easton family to celebrate a double bar-mitzvah in Camlah.
- * There is a possibility that we will host a "Jazz Festival" in our new hall at Sukkoth. If it comes off you will have the opportunity to hear live jazz at rehearsals and/or buy tickets for performances. In fact, you probably will just have to hear jazz - but as I said, nothing is certain yet.
- * Do you realise that it is fifty years since the outbreak of World War II on the first of September? Ilse and Jacques Golan are preparing an 'evening' on the subject, and ask anybody who has newspaper cuttings, photos, records or any other memento of the period to get in touch with them.

SHABBAT SHALOM - Inge

F I L M O F T H E W E E K - FLAMINGO KID

with Matt Dyllon, Richard Carnet,.

The period is 1963 - the place Brooklyn and surroundings. The story of a poor plumber's boy who goes to Coney Island, starts working in a club and makes good. Lots of music, and just right for a summer evening on the lawn.

MAZAL TOV

HAPPY BIRTHDAY

- 6.8.89. David Devolt
Yochai Wolfin
Malli Amit
- 7.8. Odelia Farchi (Waterman granddaughter)
- 9.8. Joe Rifkind
Inbal Pearlson

- 10.8. Carol Sharak
Nuchman Katz

- 11.8. Sheila Ben Yehudah
Sharon Ben-Yehuda Sokol
Michal Englesberg

- 12.8. Nathan Ben-Avi
Colin Primost
Ed Talberg
Tamar Weintraub

HAPPY ANNIVERSARY

- 6.8.89. Merav & Giddie Eitam
- 7.8. Tsibi & Ido Sela
- 8.8. Renee & Johnny Tenna
- 10.8. Betty & Yitzchak Eder
Ilana & Raffie Frank
- 11.8. Tsviah & Cregg Brodie

*****

Welcome home to Dalya Buskilla and the children - Roy will join them in a month's time.

Welcome also to Irit Rom-Sela (Richard Easton's fiancé) who is joining us together with her two sons, Amir and Yuval. We hope all will be happy here.

*****

* When Tommy Amit went to Germany with the choir recently, he went to visit the village where he spent his childhood. The story is very moving, and he told it in Divrei Hakfar.

He has now translated it into English, and I shall be happy to pass it on to any of you who are interested.

Just let me know - Inge

